

EDINOST

Uredništvo in upravljalstvo: Trst (3), ulica S. Francesco d'Amadi 20. Telefon 11-57. Dopolni naj se pošilja na izdajalstvo, oglaševalno, reklamno in denar na upravljalstvo. Rokopisi ne vračajo. Nakladniški plačila se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk: Tiskarna "Edinost" Podružništvo v Gorici: ulica Giosuè Carducci št. 7, I. n. — Telefon št. 371. Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Perla.

Kot varčna čebela

Marsikateremu se bo zdel ta naslov čuden, preveč otročji za uvodni članek političnega dnevnika. Toda poudarjam, da nam je danes treba bolj kot kdaj prej razgledov, katerim moramo slediti. Časi so danes resni in tega se moramo biti zavedati, da ne zavozimo preveč na kriva pota, da se še pravočasno dvignemo iz težkega položaja, v katerega nas je zapeljalo naše življenje in naše razmere. — Zgledov nam je treba in ko jih dobimo, moramo tem slediti.

Kot pridna čebela!... Resni časi so nastopili za nas. Grozi, skoraj bi rekli, pravi gospodarski polom. Mi se tega danes še ne zavedamo popolnoma. Čuti-mo pač nekam podzavestno, da prava, trdna tla izginjajo pod nogami; ne da bi pa ukrenili kaj, da bi se stanje izboljšalo. Le nekako poizkusno se dotipavamo do rešitve. Navajeni smo preveč onemu življenju, katero smo živeli prej, in bridke izkušnje sedanjega časa nas niso izmodrile še do določa, nam še niso dale pobude, da bi mislili na to, da bi naše življenje danes preokrenili, izbrali drugih, novih poti, po katerih naj bi se usmerili.

Moj namen je namreč govoriti o Audi gospodarski krizi, v kateri živimo danes. Naše gospodarstvo je deloma zavoženo, deloma pa, in največ, go s pravi- v današnje stanje razmere same. Brezposelnost, slabe letine, hud davčni vijak, naša zastarelost v gospodarskem življenju samem. To so oni glavni vzroki, ki so nas pritirali do te gospodarske krize, v kateri živimo danes.

Davčna bremena so skoraj nezno-sljiva za naše malenkostne dohodke. Nobenemu področju našega gospodarstva ni priznane-seno niti za malenkost. Davčni pritisk se čuti na vseh straneh in to s tako silo, da ga še močno, dobro urejeno posestvo, obrt, trgovina, ki je v temelju trdno in nenačeto, težko prenese. Pišemo o težini davčnih bremen le iz namena, da naše ljudstvo pravilno oceni svoj gospodarski položaj in po tem uravnava svoje delo in varčevanje. — Drugo bi bilo brezposelnost. Med nami ni mnogo strokovno povsem izvežbanih delavcev, ampak so večinoma navadni dninarji, ki si takorekoč znajo pomagati le s svojim krampom, lopato itd. Dela za take danes ni. Kam torej? V tujino? Tujina nima kruha za nas, oziroma ga ima samo za strokovno naobražene delavce. Ostane torej samo ono sezonsko delo. Od časa do časa se kdo vdvini. Od tega naj živi. — O slabih letinah in o vsem tem niti ne pišem; preveč se je že pisalo o teh stvareh in nepotrebnost je, da bi to ponavljali.

Položaj je torej za nas povsem resen. Mi se ga moramo jasno zavedati, imeti vedno pred očmi oni gospodarski polom, ki nam grozi, upirati se temu s trdno voljo, neomahljivo, iskati in misliti moramo na različne poti, da bi nato krenili z večjo samozavestjo, brez omahovanja po njih.

Kot pridna čebela moramo zbirati prihranke za čase, v katerih bi nam grozil gospodarski polom. — Mi smo se, sem rekli, preveč privadili onim letom, ki so nastopila hitro po vojni. Takrat ni bilo treba ne veliko davka, denarja je bilo dovolj, dela zadosti in sploh so nam cveteli boljši časi. Nastopil pa je nanaglo preobrat za vse naše življenje. Davčni pritisk, brezposelnost, beda, reči, na katere mi nismo bili navajeni ne pred vojno, ne po vojni in na katere se še danes ne moramo privaditi.

Za Italijane same, kateri so že navajeni takemu sistemu življenja, to ni težavno. Ne občutijo tako silno kot mi, koža jim je že utrjena. Na drugi strani pa so si v dolgih izkušnjah tudi življenje tako usmerili, da lahko izhajajo. Če se kje upošteva štednja, se nikjer ne toliko kot pri Italijanih. Oni so mojstri v tem, taki kot malokdo. Stedi priprosto Italijansko ljudstvo pri plačih, tobaku, obleki, hrani; sploh pri vsem. — Navajam ta dejstva njihovega življenja, ki bi morala veljati tudi za nas same, za našo odpravo v krizi, v kateri živimo. — Kakšni so

naši fantje, naši moljci? Če ves teden gara in trpi, v nedeljo mora spravi vsaj del onega, kar si pridobil po dolgem vsotedenskem trudu. Gostilni, tobaku in podobnim stvarim se je tako privadil, da tej svoji strasti, tej nepotrebnosti reči mora zado-stiti. V delu ima tako veliko voljo, da hoče dovršiti ono stvar, ki si jo je postavil v svoj delovni program. Ko pa je treba pre-magati malenkostno duševno strast, tedaj omaga, za to nima moči.

Držimo se dejstev zaradi jasnosti. — Koliko človek lahko prihrani samo pri tobaku v enem letu? Zagotovim, da čeravno ni prav strasten kadilec, najmanj 150-200 L. Poglejmo nadalje pri plačih. Leto ima 52 tednov; naj vsak teden popije samo četrt litra vina, se nabere že lepa vsota, približno 57 L. Toda to upoštevajo med nami že takozvani strogi abstinenti. Kaj pa drugi? O teh niti ne govorim! — In koliko je takih nepotrebnosti, katerim se človek noče odpovedati!

To so vsote, katere mi tako bridko občutimo v naši sedanj

krizi, vsote, za katerimi moramo posameje žalujemo, a jih takrat nismo upoštevali, nismo pomi-slali niti za ped v bodočnost, ni-smo imeli volje, da bi se vdržali.

Pomislimo, preuderimo na vse načine, kako bi se naše gospo-darsko stanje dvignilo, izboljšalo, kako bi si pomagali. Začni-mo se izobraževati v naprednem gospodarstvu, v novih gospor-skih oblikah. Predvsem pa začni-mo pri prvem sredstvu, pri najlažjem — pri štedenju. — Po-snemajmo Italijane v tem, pre-računajmo vse svoje izdatke, o-tresimo se vseh nepotrebnosti, vzdržimo se in ne zadoščajmo po nepotrebnem le svojim hu-dim razvadam. Premagajmo jih s ono voljo, ki jo imamo pri me-haničnem delu. V tem naj se kaže naša stanovitnost, neomahljivost, volja, naša samoza-vest. Le če bomo vsemu temu zadostili, če bomo šli po tej poti se bomo gospodarsko in kultur-no rešili. Začnimo nemudoma, kajti časi so resni.

Kot pridna čebela bodimo, ona naj bo naš vzor, naša vodnica!

M. R.

Zanibonjev proces

Zasliševanje prič

Kako je Zaniboni pripravil atentat in kako ga je policija nadzorovala

RIM, 13. Proces proti Zaniboni, generalu Capellu in so-krivcem se je danes nadaljeval. Razprava se prične točno ob 9. Predsednik general Freri nazna-ni, da se comm. Chiavolino, po-sebni tajnik načelnika vlade, ne more udeležiti razprave, ker je službeno zadržan. Chiavolino se sklicuje na svoje dosedanje izjave.

Prične se nato zasliševanje comm. Bellonija, načelnika po-litične skvadre, ki je vdril v ho-tel "Dragoni" ter zasečil 4. no-vembra 1925. zjutraj Zaniboni. Rimska kvestura je bila obve-ščena 1. novembra, da namera-va bivši poslanec Zaniboni iz-vršiti atentat proti načelniku vlade, ter da se Zaniboni nahaja v neki hiši na Borgo Pio. Zaniboni so zasledovali policijski agenti, ki so takrat izsledili tu-di Quaglio. Videli so, kako je Quaglia imel dne 2. in 3. novem-bra dva razgovora z generalom Capello; prvi razgovor se je vršil v hiši, drugi pa na mostu Ca-vour. Zaniboni in Quaglia sta zapustila hišo na Borgo Pio 4. novembra zjutraj ter sta se po-dala v znano sobo hotela "Dra-goni". Zaniboni je nosil oficirsko obleko. Ko je bilo ukrenjeno vse potrebno za nadzorovanje Zanibonija, je Belloni dal nadzoro-vati še "Albergo Moderno", ker bi se blihi lahko tudi tam naha-jali sokrivci. Vdril je nato v sobo Zanibonija, katerega je našel v srajci. Soba je bila v neredu. Puška je bila pripravljena, a še ne nabita. Odeja na postelji je bila na enem koncu raztrgana in v njej so tičali žebli. Zaniboni jo je nameraval pritrditi k oknu. Da bi se pok ne slišal tako močno.

Priča govori nato o avtomobi-lu, ki bi bil moral služiti Zaniboni za beg, ter o zasledovanju generala Capella, ki se je po razgovoru s Quaglio na mostu Cavour podal v framasonsko lo-žo ter je nato odpotoval iz Rima.

Na vprašanje odvetnika Cassi-nellija pove, kako je policija nadzorovala Zanibonija v treh hotelih: "Corso", "Moderno" in "Dragoni". Nadzorovanje se je pričelo že ob 5. zjutraj in zapo-slenih je bilo s tem 29 agentov. Zasledovali so se tudi vse ose-be, ki so imele kak opravke z Zanibonijem.

Predsednik prekine razpravo za pet minut, nakar se zasliši priča dr. Epifanio Pennetta, po-litijski komisar, ki je bil za ča-sa atentata načelnik sodnijske policije. 5. novembra je dobil nalog preiskati stanovanje Tor-rigianija in sedeže framasonske lože, kjer je našel prazne arhive. Tajnik lože mu je rekel, da so bile listine deloma uničene, de-loma pa so jih framasoni skrili. "V kabinetu velikega mojstra, nadaljuje priča, sem našel fra-masonsko izkaznico Duccija, na kateri so bili podpisani republi-kanski poslanec Conti, Amen-

dola, Cianca, Misuri in Ben-ci-venga." Priča poda še razne druge izjave, ki se nanašajo na fra-masonsko ložo, na Duccija, Tor-rigianija in generala Capella.

Zasliši se nato policijski ko-misar Josip Dozi, ki je zasledo-val Zanibonija iz hiše na Borgo Pio v hotel Dragoni. Izvedel je takrat, da je Zaniboni dobil meseca septembra 1925. anonim-no pismo, v katerem ga je ne-znanec obveščal, da so njegovi načrti znani policiji ter naj radi tega opusti vsakršno akcijo. Quaglio je opozval 3. novem-bra, ko se je razgovarjal z ge-neralom Capellom. General se je takrat sumljivo obnašal. 4. no-vembra zjutraj je stal komisar Dozi še pred hišo na Borgo Pio. Videl je Quaglio, ki je ob 6. sto-pal, da bo sam delal, ker se je ročiti taxi.

Priča govori nato o svojem potovanju v Bulo na Furian-skem, kamor ga je poslala po-licijska direkcija. Tam je doznal, da je bil Nicoloso največji pri-jatelj Zanibonija. Nekemu mi-ličniku je Nicoloso mesec dni pred atentatom dejal: "Boste že videli, vi fašisti; v kratkem bo-ste viseli na občestnih svetil-kah!" Ker je Nicoloso vedel, da ga zasledujejo, se je predstavil na kvesturi. "Zaslišal sem ga, nadaljuje priča, v jeti in takrat mi je dejal, da je bil v stikih z Zanibonijem, kateri mu je za-pal, da bom sam delal, ker se je nečrt za velikopotezno akcijo izjavil."

Predsedujoči prekine ob 12.15 razpravo, ki se bo nadaljevala popoldne.

Popoldanska razprava

RIM, 13. (Izv.) Predsednik o-tvarja popoldansko razpravo točno ob 15. uri. Sodni dvor na-daljuje z zasliševanjem števil-nih prič.

Priča Ivan Cleva izpoveduje, da je dobil v Tolmezzo pismo Zanibonija, v katerem ga je pro-sil, da mu posodi puško. Priča mu je odgovoril, da mu je ne-more dati, ker jo je medtem že prodal. Priča Gino Pareti iz-javlja, da je bil navzoč v trgo-vini De Franceschi, ko je bila kupljena za 800 lir puška, kate-ro je hotel porabiti Zaniboni pri atentatu. Kupec je izjavil, da jo kupuje za svojega prijatelja. Priča Emil De Franceschi spoz-na puško za ono, ki je bila kupljena v njegovi trgovini, čeprav je bila pozneje nekoliko popravljena. Kupec mu je dejal, da po-trebuje puško za lov na gameze. Priča Sagona-Concetta, lastnica hiše, v kateri je prebival Zaniboni pred atentatom, izjavlja, da je prišel dne 20. oktobra k njej Zaniboni v spremstvu neke gos-pe in Quaglio ter najel sobo. Ostal je tri dni. Pozneje se je zopet vrnil s Quaglio. Za časa njegovega bivanja je tičal vedno doma, pač pa je mnogokrat pri-hajal in odhajal Quaglia. Dne 3. novembra svečer sta odpove-dala sobo ter odšla. Priča Um-berto Maccorati, planinski po-ročnik, izjavlja, da je prišel v poslednjih dneh oktobra k nje-

mu Quaglia ter ga prosil, naj se poda k Zaniboniju, ki bi rad z njim govoril. Zaniboni ga je pro-sil, da najame one tri sobe v raz-lčnih hotelih, češ da bodo slu-žile za častnike, bivše bojovnike. Zato je njegovo naročilo tudi iz-polnil. Zanibonija je spoznal te-ko vojne. Zaniboni potrjuje iz-povedbo priče. Predsednik pre-kinja razpravo za pet minut.

Priča Roman Dragoni, lastnik hotela Dragoni, izpoveduje, da je oddal ono sobo, v kateri je hotel streljati Zaniboni, šele na ponov-ne prošnje častnika, ki jo je ho-tel najeti, dočim mu je ponujal drugo sobo. Priča D'Alessandro Peter, tajnik v hotelu Moderno, pripoveduje, da je bila par dni pred atentatom najeta soba za nekega častnika. Dotičnik, ki je sobo najel, je hotel na vsak na-čin, da morajo gledati okna so-be na Corso. Priča Permi Peter ne izpoveduje ničesar važnega. Ravnotako ne tudi priče Alojzij Toso, Ivan Savio in Friderik Cantarutti. Razpravo prekine predsednik ponovno za pet mi-nut.

Po zopetni otvoritvi prihaja na vrsto kot priča komisar Ma-rotta Mihael, ki izpoveduje: "Po-dal sem se v Bulo, da pozovem Zanibonija, da takoj zapusti Furlanijo. V hiši njegove ljubi-ce Pauluzzi sem izvedel hišno preiskavo, potom katere sem u-gotovil, da je bil Zaniboni v oni hiši in da se je morda še vedno nahajal tamkaj skrit. Ni se mi posrečilo ga iztakniti. Priča ko-misar Errico izpoveduje, da je hotel skupaj s komisarjem Bel-lonijem aretirati Zanibonija. V ostalem ponavlja izjave, katere je podal komisar Belloni na predpoldanski razpravi. Priča podkvestor Bosi potrjuje, da do 3. novembra ni poznal Quaglio. Izjavlja, da se je o Quagliji na-tatno informiral, ker je dvomil o njegovi iskrenosti. Izjavlja pa to raditga, da ovzrže vse one ob-tožbe iz tu- in inozemstva proti policiji, češ da je pretiravala v popisovanju dogodka. Informi-ral se je natančno o Quagliju tudi radi tega, ker se je bal, da bi Zaniboni z ovadbami Quag-lia nastavljal past policiji. "Dne 3. novembra zvečer sem se sestal s Quaglio, ki me ni spoznal, ter sem ga vprašal o sestanku, katerega je popoldne imel s Ca-pellom. Quaglia mi je podal iz-jave, ki so bile popolnoma v skladu s onimi, ki so bile na-slednjega dne vzete na zapisnik. Na vprašanje odvetnika Petro-nija izjavlja, da ne more potrditi, da bi bil Quaglia zaupnik policije že od marca 1915.

Predsednik zaključuje razpra-vo ob 19.15.

Sporazum

med bančno konfederacijo in združenjem bančnih uradnikov

RIM, 13. (Izv.) Danes dopol-dne je sprejel on Mussolini v palači Viminale zastopnike fašist-ske bančne konfederacije in fašistovskega združenja ban-čnih uradnikov. Zastopniki so mu poročali o popolnem spora-zumu, ki je bil dosežen v teh dneh med obema organizacija-ma glede medsebojnih obvezno-stih. Predsedniku vlade je bilo prepuščeno, da odloči o poslednji sporni točki med obema organi-zacijama, ki je ostala še nereše-na, in sicer o delovnem urniku. Predsednik vlade se je izrazil za osemurni delavnik. Obe organi-zaciji sta se obvezali, da bosta še tekom tega leta natančno proučili vprašanje ustanovitve fašistovskega podpornega skla-da za bančne uradnike.

Splošno štetje

industrijskih in gospodarskih podjetij

RIM, 13. (Izv.) S kraljevim de-kretom-zakonom z dne 20. mar-ca 1927. je bilo določeno, da se bo gotovega dne tekom tekočega leta, ki bo še natančneje dolo-čeno s kraljevim dekretom, vršilo splošno štetje tovarn, industrijskih in trgovskih podjetij, ban-čnih zavodov, prevoznih podje-tij in vsake vrste drugih pod-jetij, ki so gospodarskega zna-čaja. Hočejo namreč ugotoviti njihovo število, njihov značaj, njihovo delovanje, kakor tudi število oseb, ki so v njih zapo-sljeni, dalje motorne sile, ki se uporabljajo in druge podatke, ki bodo predvidevani v pravilni-ku. Od štetja bodo izključena samo kmetijska podjetja, v koli-

kor ne prištevajo industrijskim potom svojih pridevkov. Izvedba štetja bo poverjena trgovskim zbornicam.

Seja fašistovskega vodstva se bo vršila 21. t. m.

RIM, 13. (Izv.) Seja vodstva fašistovske stranke, ki bi se mo-rala vršiti dne 20. aprila ob 16. uri, je bila preložena na dan 21. t. m. ob isti uri.

Zbor visokošolcev v Gorici od-goden

RIM, 13. (Izv.) Tiskovni urad fašistovske stranke sporoča: Načelnik fašistovskih visokošolcev on. Turati je sklenil preložiti na nedoločen čas visokošolski zbor, ki bi se moral vršiti v Go-rici dne 23. in 24. aprila.

Letalska nesreča v Neaplju

NEAPELJ, 13. (Izv.) Včeraj je došlo na tukajšnjem letališču tekom preizkušnje nekega nove-ga letala do težke nesreče. Juž-no-italijanska tovarna je zgradi-la nov tip civilnega letala in ga je poverila mehaniku Gustavu Castaldiju v preizkušnjo. Preiz-kušnja je potekala spetkeka v popolnem redu. Ko pa je hotel Castaldi izvesti nekaj težjih vaj, je vsled nepredvidene odpo-vedvi motorja letalo padlo z viši-ne 150 metrov. Castaldi je bil ta-koj prepeljan v bolnico v tež-tem stanju in je le malo upa-nja, da bo okreval.

O radikalnem klubu

Acca Stanojević skuša odpraviti nesporazumljema

BEOGRAD, 13. (Izv.) Nocoj so imeli Uzunović, Maksimović in dr. Srskić konferenco, na kateri so razpravljali o poizkusu, da bi se vlada uvrstila v radikal-skem klubu in da bi pregovorila pašičevce, da odstopijo od svoje namere, da bi 19. aprila v na-rodni skupščini vrgli Božo Ma-kimovića. Vlada predlaga ne-zadovoljnim pašičevcem, naj bi pristali na to, da bi glasovali 19. aprila proti obtožbi, ki jo so vlo-žili davidovičevci proti notra-njemu ministru Maksimoviću, ter obeta, da se bo potem izvršila rekonstrukcija vlade po nji-hovi želji. Pašičevci odločno od-klanjajo spravo in vsled tega je danes v radikalnem klubu došlo do spora med pašičevci in uzunovičevci. Pašičevci so izja-vili, da absolutno ne žele nobe-nega kompromisa in da je nji-hova edina želja, da Uzunović poda takoj ostavko. Ako vlada tega ne stori do 19. aprila, je razkol v radikalnem klubu ne-izogiben. Posvetovanja, ki jih je začel Acca Stanojević, se inten-zivno nadaljujejo in zdí se, da je Stanojević odločno proti delu se-danje vlade. Na drugi strani pa preti vlada radikalnemu klbu, da bo razpustila narodno skupščino, ako se klub ne bo po-koril, in da bo razpisala nove volitve.

Tri nove železniške proge

se bodo gradile v Sloveniji

SUSAK, 13. (Izv.) V smislu skle-pa ministrskega sveta se imajo v Sloveniji zgraditi tri nove želez-niške proge, med njimi zveza Slo-venije z morjem iz Kočevja na Su-sak. Gospodarski krogi na Sušku pripisujejo temu veliko važnost, ker upajo, da se bosta z novo pro-go zelo ojačila tudi promet in tr-govina ne samo s Slovenijo, tem-več tudi s Čehoslovaško.

Obžalovanje nemške vlade

radi napada na ruskega konzula v Koenigsbergu

BERLIN, 13. Ravnatelj vzhod-nega oddelka v zunanjem mini-strstvu Wallroth je včeraj po-poldne v imenu nemške vlade izrazil sovjetakemu poslaniku Krestinskemu obžalovanje, da se je izvršil v Koenigsbergu napad na ruskega konzula. Obvestil je Krestinskega o ugotovljenem dejanskem položaju ter ga zago-tovil, da se je že začelo sodno postopanje.

Klanje v severnih kitajskih po-krajstih

LONDON, 13. V severni Kitaj-ski vlada najhujši teror. Radi-kale ubijajo na stotine. V kraju Tsingtan je bilo 150 agitatorjev ustreljenih.

"Daily Telegraph" poroča iz Sanghaja, da je bilo 5000 mo-žne armade, ki je prej služila Sun-Cuan-Fangu obglavljenih. Istotako so bili vsi ujetniki ne-kega regimenta, ki je prešel h Kantoncem, usmrčeni.

Angleški državni proračun

Ekspozé ministra Churchilla

LONDON, 13. Pri proračunski razpravi je podal finančni mi-nister Churchill ekspozé, v ka-terem je ugotovil, da bodo mo-rali državni izdatki nezogibno presegati dohodke za 37 milio-nov. Na ugovore nekaterih po-slancev, ki so zahtevali znižanje izdatkov za 50 milijonov, je pri-pomnil, da se to v nobenem slu-čaju ne da izvesti. Radi padanja denarne vrednosti rastejo za-hteve državne uprave. Skrčenje provizij za oboroževanje za ka-kih 10 do 15 milijonov bi po-zvročilo prej ko slej paniko. Od-govornost vlade ravnatoka ne dopušča, da se znižajo izdatki za prosveto ali zdravstvo.

Nato se je Churchill v svojem ekspozéju dotaknil vprašanja dolgov. Dne 31. marca t. l. so znali nominalni dolgovi 7.554.750.000 funtov šterlingov napram 7.558.500.000 funtov ob istem času v preteklem letu. Zu-nanji dolgovi so se znižali od 1.101.500.000 za kakih 9 milio-nov funtov. Glavni zunanji dolg Anglije je dolg napram Združenim državam in znaša štiri in pol milijarde dolarjev. Obresti in kapitala je bilo tekom posled-njih pet let izplačanih v znesku 162 milijonov funtov šterlingov. Tem dolgovom nekako odgovar-jajo angleške vojne terjatve od Nemčije in dolgovi, ki so jih na-pravile zavezniške države. V tem oziru se je položaj nedvomo-no izboljšal, zlasti odkar je stopil v veljavo Dawesov načrt.

Minister Churchill v svojem ekspozéju skoraj ni niti omenil angleške ekspedicije na Kitaj-sko. In celo na mediklice: "Kaj je s Kitajsko?" je dejal: "Tega še sam ne vem." V finančnih krogih so mnenja, da velja po-spešno izterjavanje dolgov baš stroškom za to ekspedicijo, po-sebno pa letos, ko bi sicer ta pohod le še povečal deficit v an-gleskem budgetu.

Nota radi dogodkov v Nankingu

izročena kantonski vladi

SANGHAJ, 12. Kakor poroča agencija "United Press", so pre-dali včeraj popoldne angleški, ameriški, francoski, italijanski in japonski zastopniki istočasno v Sanghaju in Hankovu Kan-toncem noto radi dogodkov v Nankingu.

V Hankovu je sprejel noto kantonski zunanji minister Cen, v Sanghaju pa njegov namest-nik Tej-Cung-Sin.

Nota vsebuje sledeče tri za-hteve: 1. Častniki in vse osebe, ki nosijo odgovornost za izgre-de v Nankingu, ali ki so se teh iz-gredov sami udeležili, se mo-rajo strogo kaznovati. — 2. Kan-tonski vrhovni poveljnik mora pismeno obžalovati te izgrede ter obenem pismeno zagotoviti, da se bodo Kantonci v bodoče vzdržali vseh izgrediv in napad-ov na inozemce. — 3. Kanton-ska vlada mora docela poravnati vso pri izgredivh napravlje-no škodo ter skrbeti za sorodni-ke onih, ki so pri teh izgredivih izgubili življenje.

Prvotno so nameravali dati tej noti značaj ultimatum, a se to ni zgodilo. Vendar pa zahtevajo inozemske sile, da jih kanton-ska vlada prepriča o svoji do-bri volji, da vzame vse zahteve na znanje in da ne bo odlašala z njihovo izpolnitvijo.

Drobne vesti

Dohodki dirigenta.

V velikih mestih imajo večji ho-teli svoj lastni orkester. Tako tudi hotel May Fair v Londonu. Sedaj je najel kot dirigenta temu orke-stru ravnatelj hotela gospoda Ber-ta Ambrose-ja, ki dobiva kot pla-čo 10.000 funtov na leto. (en milijon lir). Bert Ambrose je še mlad mož, ki je vodil prej orkester v klubu Embassy, kjer je pa dobival manj-šo plačo. Če dobiva dirigent orke-stra tako plačo, si lahko predstav-ljamo cene v takem hotelu, kjer stane samo zabava tako ogromno vsoto.

Z letalom črez ocean.

Inženir Klamf v Breslau-u je iz-delal načrt za novo letalo, določe-no za polet iz Hamburga v New-York. Letalo bo kovinski eno-krovnik, od enega krila do druge-ga bo meril 140 m, dolgost bo zna-šala 46, višokost 17 m. Imel bo pet motorjev po 3000 P. S. torej skupaj 15.000 konjskih sil. Povprečna hi-trost bo 265 km na uro.

Postumia Romana

Ko so dne 8. novembra leta 1918. zasedle mesto Postojno prve italijanske čete in se je narodna straža, katere je bila sestavljena iz par sto domačinov in nekaj Čehov, morala umakniti proti Ljubljani, se mi je takoj zdelo, da je Postojna postala važna, pomembna, obmejno mesto, in da bo njegovo ime šlo preko mej po celotni svet, deloma zaradi svetovno znane jame, deloma zaradi obmejne postaje, katere je po izpraznitvi Logatca postala definitivna. Kdo bi si bil mislil!

Tam, kjer je pred kratkim časom še gospodoval Borojevič, kjer je Avstrija določevala bitke in podpisovala smrtno obsodbo stotisočom na smrt izmučenih ljudi, kjer so se pozno v noč tolikokrat zabavali visoki vojskovodje, baš tam je 8. novembra zaplapolala italijanska zastava.

Kako pa je to mestece nastalo? Ali je res rimskega izvora? Ali je bila res preje «Postumia» ko Postojna?

V neki manjši knjižici, katere je izšla leta 1925. v Postojni, neki g. pisatelj slika postanek mesta Postojne na zelo samovoljen način. Med drugim pravi, da ime «Postumia» izvira od rimskega konzula Postumija, katere je baše okoli Postojne vodil v boj svoje legije, ali pa da to ime izhaja od besed: «Aræ Postumiae» ali tudi «ultima aræ», kar bi pomenilo toliko, kot da je pri Postojni bila stara rimska meja in da so tukaj bivali zadnje rimske straže. Dalje trdi g. pisatelj, da so prvotno besede «Postumia» pozneje Sloveni popačili v slovensko Postojno, nakar so Nemci takoj napravili iz nje «Adlersberg» in «Adelsberg».

Zdi se mi vsekakor, da so takšne trditve zaenkrat preveč smeje in da hočejo Postojni na vsak način vtisniti čisto rimski postanek. Da je kdaj živel konzul Postumius, ni čudno, toda da je baš okoli Postojne vodil v boj svoje legije in da je od njega mesto dobilo svoje ime, je za danes težko dokazati.

Stara rimska cesta, katere je vezala Italijo s Panonijo, je vodila iz Ogledja preko izliva Vipave v Sočo po vipavski dolini mimo Prvačine in Ajdovščine čez Col v Logatec in Ljubljano, a tu se je ena cesta odcepila čez Trojane na Celje in Ptuj, a druga je peljala na Sisek. O tej cesti nam poročajo že najstarejši pisatelji kakor so bili Strabon, Plinij, Ptolomej itd. Važni viri v tem oziru so tudi «Itinerarium Antonini», «Itinerarium Hierosolymitanum», in tudi «Tabula Peutingeriana», kateri so bili pisani takoj v prvih stoletjih po Kr. in kjer lahko najdemo zapisane vse one kraje, ki so bili stokrat le količkaj znani in so imele kolikor toliko pomena za rimsko državo. Tudi rimska ali latinska imena so se nam ohranila in tako jih še pozno v srednjem veku najdemo zapisane, Aquileia, Emona, Celeia, Adrantis (Trojane), Siscia (Sisek), Longaticum, Nauportus, ad Pyrum (Hrušica) in mnogo drugih. V vseh teh krajih so se našli prej ali slej ostanki rimskega gospodarstva; kdo ni še občudoval oglejske bazilike, prekrasnih izkopanin, katere hranijo v muzeju mesta Ogledja? Koliko prekrasnih spominov na Rimljane so našli na Vačah pri Ljubljani, v Drnovem, na Trojanah, v okolici Trsta itd. Lahko pa rečemo, da povsod tam, kjer so bile zgrajene ceste in kjer se je v tedanjih časih vršil glavni promet.

Druga cesta, katere je vezala Trst (Tergeste), z Vrhniko in Ljubljano, je peljala preko gorovja «Okra» ob Lugejskem močvirju «Lugeum palus» (mogoče tudi Cirkniško jezero) ali pa «Ljubljansko barje». Bržkone je šla mimo Senožeč, kjer je baše stalo staro mesto «Anesia» na Razdrto, dalje na Smihel, kjer so našli v 19. stoletju množico znamenitih rimskih ostankov: posod, starih novcev, okraskov. Odtod je šla cesta dalje na Studeno in Planino, a nato preko Logatca v Ljubljano. Še dandanes okoličansko ljudstvo govori o «rinski cesti».

Tako se Postojne ni dotikala nobena trgovska pot; v nobeni zgodovini nimamo zapisano ime «Postumia», ves srednji vek se govori le o «Adlersberg» — Postojni, zato je težko trditi, da bi bila dobila svoje ime od konzula Postumija. Ravno tako, da je dobila svoje ime od «Aræ Postumiae», zakaj že leta 102-107.

po Kr. zgodovina omenja, da je bila Emona na italiskih tleh, taisto trdijo o Vrhniki. (Dr. Fr. Kos).

V zgodovini se nam Postojna prvič pokaže okoli leta 1136; kjer se omenja ime «Auersperch, Aarsberg» slovenski Postojna, morda po ptici, katere je tedaj bivala v okolici. Grad sam pa je nastal okoli leta 1200, v dobi, ko so se vrinili med Slovence nemški knezi in so postali gospodarji naše zemlje, v času, ko je nastalo v naših krajih največ gradov. Res je zgodnje postojnskega gradu mogoče in tudi mogoče spominja na rimsko židavo, toda prav lahko je bil grad sam zidan v srednjem veku. Važno za zgodovino Postojne je tudi dejstvo, da je bila še do leta 1844 odvisna od slavinske dekanije in da je svojo prvega duhovnika dobila šele v poznem 17. stoletju, ko so bile že vse večje okoličanske župnije kakor v Košani, v Hrenovicih, v Slavini ustanovljene. Torej iz vseh teh podatkov vidimo, da je Postojna

nastala precej pozno in da ne gre trditi, da bi bilo mesto nastalo že v rimskih časih. Mesto se je začelo razvijati šele v 19. stoletju, saj vidimo, da je ime na pr. l. 1817. 1366 prebivalcev, a leta 1896 je 1709, a danes jih ima že čez 3000, torej razvoj se je začel po francoski invaziji, ko so prestavili v mesto nebroj različnih uradov, ko so zgradili južno železnico in se je trgovini odprla nova, širša pot. Tudi jama je v vsakem oziru veliko pripomogla k njenemu razvoju, saj je baš na ta način postalo mesto celotno svetu znano, in mnogi Postojinci so si tako opomogli.

«Postumia romana!» Ako bi bila res rimska, ako bi bil res tukaj kdaj hodil smeli konzul Postumius in vodil v boj svoje zmagovalne legije, bi bilo danes še veliko bolj slavna, in v starih knjigah bi brali takoj na prvem mestu besedo: Postumia. Tako pa najdemo le: «Adlersberg — Postojna» in drugega ničesar. Slava mesta se je začela dokaj pozno.

DNEVNE VESTI

Družina

Pišajo nam z dežele:

Prav je poudarila «Edinost» ni dolgo tega v enem izmed člankov v Dnevni vesteh važnost članka v «Novicah» z naslovom «Nič obupa». Če pregledam dopise z dežele in tudi druge uvodne in važne članke poslednjih dni in mesecev, je glavna njih snov še vedno le klicanje na pomoč in tožba o slabih razmerah. Izseljevanje, gospodarski krizi in druge težave so obdelovani problemi. Priznati moram, da je temu v resnici tako, da živimo težke čase, a povedati na drugo stran, da se jih ni treba bati. Prestali smo še težje dni in ni nas bilo konec. Ni vrag torej, da bi v teh razmerah ne zmogli vsega. Zgodovina nam kaže, da se nismo udali in ne popustili, ko nam je bilo še huje. Zato ni treba, da mislimo danes na smrt, ko je še vse polno lepega in upanja vrednega pred nami, ni treba, da položimo orožje, ker še so v nas moči.

Zato je tudi čisto prav in dobro, da je princel D. B. malo čiste luči v ta mrak, ki je strašil in postal nadležen. Njegov članek z gornjim naslovom je sicer še razmišljujoč, važen v toliko, kolikor hoče dati družini na splošno pomen in veljavo, kolikor jo hoče opredeliti. Poglejmo danes malo, je-li naša družina zdrava, ali je ona taka, da zamore nuditi pogoje za bodočnost.

V našo družino je posegla razdrapanost v precejšnji meri. Naši ljudje so dali vojni preveč in so preveč trpeli v begunstvu, da bi si zamogli znova zgraditi ono sveto ognjišče, ki je nekoč bilo in krog katerega se je zbiralo vse, dobro in slabo. Vendar je upravn neprestan strah pred izgubo kakakega svojca povzdignil ljubezen na višjo stopnjo. Čeprav ni več one vezi v družini, kot je nekoč bila, je o-stala vendar vez, ki je še močnejša. In to je medsebojna ljubezen. Dandanes hite naši ljudje za kruhom širom sveta. Če bi kdo to odhajanje smatral za razpad družine, bi se motil. Oni daljni naši rojaki so zvečine s svojo dušo doma in si žele nazaj. Pišajo pisme in pošiljajo denar. Mnogi se tam udomače in pokličejo za seboj svoje žene. In daleč na tujem raste nova družina in tam šele se začne razpad slovenske, naše družine, za katero nam je predvsem skrb.

Izseljeniško vprašanje je sploh pri nas dobilo čudno lice in časopis so mu dali nepravno obiločje. Naš narod se množi, zemlja mu postaja preozka, pa se seli. Vseposledno in vedno je tako. Selijo se možki in dekleta. Eni kot drugi beže pred brezposelnostjo in težkim delom doma. Toda ali ni resnica, in časopisi so to neštetokrat premleli, da imajo ti izseljenici na tujem nebroj neprilic in da delajo težka dela, težja kot doma. Pa vendar ostanejo, ali pa se vrnejo, če jim delo ne odgovarja. Mnogokrat pa si pomagajo dalje iz kraja v kraj v tuji zemlji. In naša dolžnost bi bila, držati našo narodno družino v oni celoti, ki jo zamore nekdo ustvariti iz ljudi, raztresenih v pet kontinentov. V tem oziru se je bil čisto pravilno lotil dela Branšmir D., ko je pozval našo javnost, naj ona sama, ker nam drugače to ni mogoče, sestavi statistiko vseh izseljenih in pa seznam krajev, kamor so se ti naselili.

Pa še to: naši izseljenci se naročujejo na naše časopise. V tujini si ustanavljajo društva, zgodilo se je celo, da so tako njih društva nabirala prispevke v korist društvom v domovini. Ni en slučaj, več jih je.

Izseljevanje ne more torej škodovati naši družini, če je prav urejeno. Zato treba navezati izseljenca na dom preje, dokler so tu, zato treba tudi potom propagandno započeti dvigati misel in čast družine. Ni le naša, evropska bolezen razpad ene edince, ki je najbolj naravna in od vekov urojena; tam, kjer se neha ljubezen do otrok, tam, kjer ni več želje po potomstvu in so otroci nadležni in zoprné nasprotje družinske misli.

tam se začnejo tista bolezen. Pri nas, med našim kmetiskim ljudstvom, tega še ni. Zato je še zdrav rod, zato je še upanja v nas, da bo ta družina vzlic vsemu zmogla vse napade in bolezni, pa se znova dvignila.

Promocije na trgovinski univerzi

V zadnji izredni izpitni dobi, ki je trajala 7. in 8. t. m., so bili promovirani za doktorje gospodarstvenih in trgovinskih znanosti na tukašnji trgovinski univerzi sledeči gospodje: Emilij Garzaroli, Herman Carlini, Viktor Višnovce, Karel Levi, Adam Marija Koch, Adolf Laufer, Michael Lande, Bruno Suppanzich, Simon Desvoscovi, Ivan Agolanti.

Med temi je napravil ispite Ivan Agolanti z vseni glasovi in pohvalo, Karel Levi z vseni glasovi ter Emilij Garzaroli in Adolf Laufer z vseni postavnimi glasovi.

V izpraševalni komisiji so bili poleg članov akademskega sveta še gr. uiff. Agostino Margara, prvi predsednik prizivnega sodišča, kom. dr. Cesare Marinig, errariki pravdnik, gr. uiff. Carlo T. Arch in kav. dr. Giorgio Mann.

Iz tržaškega življenja

Grozna smrt delavca

Včeraj predpolne se je dogodila v prosti luki V. E. III. strašna nesreča, pri kateri je reven delavec izgubil življenje. Okoli 10.30 so nekateri železničarji razmikali pred skladiščem št. 1 železniške vozove, da bi jih uvrstili v vlak. Dejo je bilo v polnem teku, ko je prišel po svojih opravilih ondot mimo 47-letni tečajnik Henrič Masiero, stanujoč v ul. Cesare Battisti št. 24; hotel je preko tira bati v hipu, ko se je železničarji pripravljali, da priključijo k vlaku nov voz, ki ga je vlekel par volov. Dasi je bil voz že čisto blizu vlaka, je mož vendar stopil vmeš, očitno menec, da bo še utegnil prekorajiti tir. Ta ne previdnost ga je stala življenje; bodisi, da ni bil dovolj ročen, bodisi, da se mu je obelka kam zapletla in ga zadrla, siromak je obitkal med obiljačema, ki sta ga stisnila z neznanako silo čez praa. Železničarji, ki so bili priča groznomu prizoru, so naglo odmaknili voz. In priskočili na pomoč nesrečnemu tečaju. Nekdo je pohitel v bližnji urad kr. javnih skladišč ter od tam obvestil po telefonu o nesreči rešilno postajo. Ker pa je bil tamošnji zdravnik nujno zadržan drugje in ni mogel naglo prihiti na lice mesta, je bil Masiero prepeljan v mestno bolnišnico z nekim javnim avtomobilom, ki je na srečo slučajno privozil tam mimo. Toda ko je revež prispel tja, se je že boril s smrtjo; izdihnil je v obvezovalnici. Čeprav mu je zdravnik skušal z močno in jekljivo podajati življenje za par trenutkov. Podlegel je težkim notranjim poškodbam.

O žalostnem dogodku je bila obveščena oblast, ki je odredila zadnevno preiskavo.

Tragičen konec mladega železničarja

Predsinotnim okoli 21. ure se je pomikala na železniški progi Tržič - Trst lokomotiva, ki je bila prej spremila neki tovorni vlak do Tržiča in se je vračala v tržaško kurilnico. Vodil jo je 32-letni Armand Roversi, stanujoč v našem mestu v ul. R. Manna št. 12. Med vožnjo se je Roversiju zadelo, da pri stroju ni vse v redu, zato se je naglil z lokomotive, da bi videl, ali tiči kaj kake napake. Toda pri tem opravilu je mož izgubil ravnotežje ter padel z lokomotive kakih pet metrov globoko čez škarpno progi. Kurjač, ki je to videl, je naglo ustavil lokomotivo ter pohitel na pomoč tovarišu; našel ga je težko poškodovanega in nezavestnega pod škarpno. Uvidevši, da mu sam ne more pomagati, je kurjač pohitel na bližnjo postajo Bivla, ter obvestil o nesreči tamošnje železničarje, ki so se podali na lice mesta ter prenesli ponesrečenca na postajo. K sreči je kmalu po-

tam privozil ondot neki zasebni avto, s katerim je bil Roversi prepeljan v mestno bolnišnico, kjer je zdravnik doglal, da ima neresnični strojevodja počeno lombo na čelu ter da je njegovo stanje zelo nevarno. Siromak je bil sprejet v kirurški oddelke, a kljub prizadevanju zdravnikov je sinoči ob 20.15 izdihnil, ne da bi bil ves čas prišel k zavesti.

Posledica neprevidnosti

19-letni poštni uslužbenec Richard Chicco, stanujoč v ulici S. Maurizio št. 9, je včeraj popoldne stopil na tramvaj proge Skedenj - Boschetto, da bi se popeljal do poštnege urada v ul. C. Battisti. Ko je dospel tja, je mladenič skočil s tramvaja, ko je bil ta še v teku. Kakor se pač pogostoma pripeti ob stitnih prilikah, je Chicco pri skoku padel ter se pri tem precej hudo pobil po glavi; pretresel si je tudi možgane, a ne hudo. Neprevidni mladenič je bil prepeljan v mestno bolnišnico, kjer bo ozdravil, ako ne nastopijo kake komplikacije, v 10 dneh.

Tržaško kazensko sodišče

Kriva ovadba.

Vetnik Peter pok. Petra iz Milkiča v Jugoslaviji, stanujoč v Trstu, se je moral včeraj zagovarjati pred tržaškim kazenskim senatom, kateremu je predsedoval čv. Sbiša, in sicer radi krive ovadbe na škodo nekakega Ivana Carpinetti.

Vetnik je namreč bivši gospodar gostilne v hiši št. 51 v ulici Molino a vento. To gostilno je pred časom prodal z obrtnim dovoljenjem vred imenovanemu Carpinettiju. Ta je seveda zahteval, da se obrtno dovoljenje prepiše na njegovo ime. Prodajni znesek je znašal 7000 lir. Carpinetti je tudi že vložil na pristojno oblast prošnjo za prepis omenjene gostilne.

Dne 21. maja je napravil Vetnik kaj čuden korak. Vložil je na kr. komisariatu ovadbo proti omenjenemu Carpinettiju, češ, da je za dogovorjeno in imenovano svoto prodal poslednjemu le inventar gostilne, ni pa nikakor odpovedal obrtnega dovoljenja in ni imel namena odstopiti lokala. Še druga, zelo kočljiva točka stoji v ovadbi. Pravi, da sta ga Carpinetti in Marij Santanelli pripravila do podpis prodajne pogodbe. Vedela sta, da on ne zna ne čitati, ne pisati in mu pri sestavljanju pogodbe satirjevala, da je vse tako v njej, kot želi on. On da je podpisal, ne da bi vedel, kaj sta imenovana napisala.

Vetnik je na sodišču vzdrževal trditve, ki jih je navedel v ovadbi, in zdelo se je, da se skoraj čudi, kako da je sploh on na zatočni klopi, kjer bi po njegovem mnenju moral sedeti Carpinetti.

Carpinetti seveda taji. Vetnik mu je pred časom ponudil v nakup omenjeno gostilno z vsimi prilikami. Ovadba je po njegovem mnenju brezsmiselna, ker inventar, katerega pravi, da je prodal Vetnik, ni vreden niti 200 lir in je vrhu tega zaplajen od sodne oblasti. V prodajni ceni je tudi svota za odkup obrtnega dovoljenja.

Marij Santanelli pove, da sta Vetniku večkrat pretitkala prodajno pogodbo, predno sta jo podpisala, kar bi izključilo vsako pomoto.

Po zaslišanju nekaterih manj važnih prič je povzel besedo odvetnik Kezich, ki je v svojem govoru dokazoval, da navzlic vsem dejstvom, ki so izšla iz obravnav, zamore sodišče upoštevati omejevo izobrazbo obtoženca, ki je morda sestavil ovadbo v popolni dobri veri, četudi mu je bila pogodba večkrat pretitkana, predno jo je podpisal.

Peter Vetnik bo moral radi te krive ovadbe odsedeti deset mesecev ječe.

Aretacija krive priče

Včeraj so je vršila obravnavo proti trgovcu Petru Semeraro pok. Angela in Martina Franca, ki je obdolžen goljufije na škodo trgovca Aleksandra Weltner, od katerega je dobil na upanje partijo žebeljev v vrednosti 4100 lir. Ta mu je blago zaupal, ker mu je Semeraro pokazal, da je upnik napram trgovcu Josipu Netermaz za svoto 21.000 lir. v plačilo za blago je dal menico s podpisom Netermaza. G. Weltner je kmalu doznal, da je menica ponarejena. Na ta način je Semeraro osleparil še več drugih trditi, kakor trdijo Ernest Laurenti, trdijo Bratje Fratte v Turinu itd.

V doli preiskave je Netermaz bil skrajno obtežila priča za Semeraro.

Na obravnavi pa se je menda — skesal. Priznal je, da je dolžan Semeraru svoto 21.000 lir, kar je vedno tajil. In menice sicer res niso bile podpisane od njega, pač pa jih je podpisala njegova hči po njegovem ukazu. Semeraro torej po mnenju Netermaza govori čisto resnico.

Predsednik je opomnil pričo, kakšne posledice zamore imeti ta sprememba izpovedi, toda Netermaz zanika odločno vse, kar je dejal priškovalecemu sodniku, in potrjuje, kar je trdil na obravnavi.

Državni pravdnik, odv. cav. Tromby, je nato stavil predlog, da se proti prič sodno nastopi.

Po kratkem posvetovanju je sodni dvor predal stvar preiskovalni oblasti. Predsednik je nato izdal nalog, da se prič takoj zapre, kar se je tudi zgodilo. Obravnavo proti Semeraru je bila seveda nato prenešana.

TELESNA VZGOJA SPORT

TEHN. VODSTVO NOGOMETA S. U.

Uradno poročilo seje 12. 4. 1927. Odobrene tekme: Prosveta-Tommaseo 4:1. Sv. Ivan-Rocol 1:1. Bazovica-Optine 2:0 (for.). Rezerve: Sv. Ivan-Rocol 1:5. Obzor-Prosveta 4:1.

Strog ukor: Zorzon Lando (Sv. Ivan) radi dejanskega napada s igralca. Stokavs (Prosveta) in Michel (Obzor) radi medsebojnega žaljenja.

Globa: M. D. Prosveta, Optine se naloži L 30 globe plačilnih do 20. t. m., ker ni javila dveh zaporednih foriatov.

Odobri se v celoti pismo M. D. Prosveta, Optine glede rezervne čete.

Sklepe se, da morajo rezervne čete članic nastopiti pri tekmovalni z enotnimi majicami.

Članice se morajo tega sklepa strogo držati.

Ker se radi velikonočnih praznikov prenesejo v nedeljo vse prvenstvene tekme, se iste vršijo dne 24. t. m., in to:

Igrišče Obzor ob 16. - Tommaseo - Obzor; - Igr. Obzor, ob 14.: Sparta - Obzor; - Igr. Bazovica, ob 16.: Sv. Ivan - Rocol (finale); - Igr. Bazovica, ob 14.: Optine - Sv. Ivan; Igr. Adria, ob 13.: Prosveta - Rocol.

Uradno redovanje I. divizije:

Adria	12	9	1	2	28	8	19
Obzor	11	8	2	1	35	7	18
Prosveta	12	7	1	4	30	12	13
Tommaseo	11	7	1	3	21	16	13
Zora	12	3	0	9	10	39	6
Concordia	12	—	—	—	—	—	—
Sparta	12	—	—	—	—	—	—

Sv. Ivan	12	9	1	2	32	14	19
Rocol	12	9	1	2	36	16	19
Jadran	12	8	—	4	23	17	16
Bazovica	12	7	—	5	25	24	14
Optine	12	3	—	9	9	29	4
Val II.	12	—	—	—	—	—	—
Primorje	12	—	—	—	—	—	—

Rezerve	1	1	—	—	4	1	2
Obzor	1	1	—	—	3	1	2
Rocol	1	1	—	—	1	3	0
Sv. Ivan	1	—	—	—	1	4	0
Prosveta	1	—	—	—	—	—	—
Optine	—	—	—	—	—	—	—
Sparta	—	—	—	—	—	—	—

Kalendar tour-tekmov rezerv

Nedelja 24. IV.: Sparta - Obzor, Optine - Sv. Ivan, Prosveta-Rocol.

Nedelja 1. V.: Rocol - Obzor, Sv. Ivan - Sparta, Prosveta - Optine.

Nedelja 8. V.: Obzor - Sv. Ivan, Prosveta - Sparta, Rocol - Optine.

Nedelja 15. V.: Optine - Rocol, Rocol - Sparta, Sv. Ivan - Prosveta.

Nedelja 22. V.: Sparta - Optine.

Mladinsko društvo Zarja, Bazovica, je naproseno, da začrti v nedeljo 24. aprila igrišče za nogom. tekmo proti povratni stroškov.

T.V.N.

Savez sodnikov

Sodniki za prihodnje prvenstvene tekme: Tomaseo - Obzor — G. Kralljic; Sv. Ivan - Rocol — G. Kravos; Sparta - Obzor — G. Pertot; Optine - Sv. Ivan — G. Škerjanec; Prosveta - Rocol — G. Verč.

Dolžnost vsakega sodnika je redno zahajati na sestanke Saveza, ki se vršijo vsak turek ob 8. urah v prostorih Sportnega Udruženja. Oni, ki bi radi položili sodniški izpit, naj se javijo v torek 26. t. m. v prostorih Saveza. S.S.

Katera četa je pripravljena igrati prijateljsko nogometno tekmo v nedeljo ali ponedeljek? — Odgovor v «Edinosti». Sv. Ivan.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Smrtina kosa

V torek popoldne je umrl v Gorič pekovski mojster Jakob Bratuž. Bolehal je že delj časa. Doma je bil iz Lokovca, prišel je že v mladih letih v Gorico in si ustanovil dobro idočo pekarijo. Bil je dobro znana oseba. Pokojnemu naj sveti večna luč, njegovi družini pa naše iskreno sožalje.

Na poučnem potovanju

V ponedeljek zvečer je prišlo v Gorico večje število trgovskih akademikov iz Karlovič varj s prof. Kinastom in Wirschnitzerjem. V Gorič jih je sprejel in pozdravil ravnatelj Vierthaler kot zastopnik trgovskega zavoda in dva inženirja Brunnerjeve tovarne. Čehoslovski gostje so si ogledali drugi dan Gorico, tovarne v Strašah, popoldne se je polovica odpeljala v Reduplugo na vojaško kopališče, druga je pa odhitela v Ogledj in Gradež. Izlet in bivanje med nami ostane gostom v trajnem spominu.

ŠTANJEL

Na velikonočni ponedeljek priredi tukašnje bralno in pevsko društvo veselico, ki se bo vršila v grajskem vrtu. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Na sporedu sta dve italijanski deklamaciji, dve slovenski pesmi («Nazaj v planinski raj» in «Ena ptica») in drama v štirih dejanjih «Stari in mladi».

Med odmorji svira godba. Po igri prosta zabava. Udeležite se!

Odbor.

IZ KANALA

Smrtina kosa.

V sredo ob 5. uri jutraj je preminul g. Mihael Ivancič, sodni oficijal v pok. Dosegel je visoko starost 70. let. Med ljudstvom je bil obče priljubljen radi svojega mirnega značaja in dobrega srca. Bil je tudi najstarejši član kanal-

ske Citalnice, kateri je ostal zvest do zadnjega. — Mir in pokoj njegovi duši. Proostalim naša globoko sožalje.

Toča.

V torek, okrog 5. ure popoldne, se je kar nenkrat nebo stannila in začela je pad

S TOLMINSKEGA.

Ce beleži kroniko ena vas na Tolminskem, tedaj so nam znane več ali manj novice vseh vasi. Po vseh vaseh je isto hotenje in nehanje, isto trpljenje in veselje in še posebno isti občutki pri navade. Navezani so stanovalci ene kot druge vasi na enaka dela cellega leta.

Delo na polju se je pričelo z novo močjo in novim upanjem. Prebili smo dve hudi leti, upanje nas podžiga, da bo morda tretje boljše. Kot vsako leto je tudi letošnje pomlad po vseh tolminskih vaseh mnogo sira, ki ne more dobiti trga. Trgovci s sirom pa krčijo že itak nizke cene, kar morejo. Ker ni moglo sira oddajati skupno, ga mlekarne dele, zato ga posamezniki silijo in ponujajo, kjer morejo. K temu so prisiljeni, ker manjka denarja za živež, ki se ga lani ni pridelalo niti za najmanjše potrebe. Tu sta dva pritiska: trgovska premetenost in pomanjkanje denarja in kmet mora dati svoje produkte po zelo nizkih cenah.

Iz tržaške pokrajine

IZ RADAHOVEVASI PRI ST. PETRU NA KRASU

Nimam poročati nič posebnega. Ta ponedeljek dopoldne smo pokopali gospe veleposetnika Katerino Rebec, katero je kruta smrt pravi ukradla hišni družini. Bila je mati več otrok. Eden je padel v vojni, tri je pa kruta smrt utrjala iz njenega naročja v cvetju mladosti, tako da je materinsko srce prestalo najhujše udarce. A vse je prenašala vedno vdana v božjo voljo.

Crna zemlja, pa domača, pokriva Tvoje telo, draga pokojnica. Vzel Te je angelj smrti iz naročja dobremu soprogu in ljubečim otrokom ter Te združil z umrliimi hčerkami in sinovi tam v večnosti.

Pokazalo je občinstvo dobrotnič in dragi materi vse svoje spoštovanje na njeni zadnji polji. Ogromna množica ljudi jo je spremlila k večnemu počitku.

Naj Ti bo rahla domača zemlja in počivaj v miru. Blagi ženi, blag spomin! Prijatelj.

Vesti iz Istre

IZ BREZOVIC

Dekleta iz Brezovice pri Materi priredile na velikonočno nedeljo in ponedeljek razstavo ženskih ročnih del, s katero hočejo dokazati, da morejo tudi preprosta kmetijska dekleta brez posebne izobrazbe koristno porabiti svoj prosti čas in zlasti v zimskih večerih, ako imajo le veselje do dela in napredka. Pomembna je ta razstava zlasti za sedanjost, ko mladina po naših vaseh traja prosti čas z veseljačenjem in troši težko prisluženi denar svojih staršev za neumno, brezplodno zabavo. Dekleta, pridite pogledati uspehe svojih tovarišic in se naučiti veselja do dela, ki vam edino more pridobiti spoštovanje in sposobnost za bodoče resno življenje.

Znanost in umetnost

Lord Jos. Lister

Te dni so slavili na Angleškem in v vseh zdravniških krogih stoletnico rojstva znamenitega kirurga, Josepa Listerja, ki je postal po svoji "antiseptični" metodi velik dobrotnik človeštva.

Znano je, da je dognal učenjak Louis Pasteur, čigar stoletnico so predlanskim najslavnejše proslavili v Franciji, kako posebne najdobjejeje kalijo povzročajo kisanje mošta, kisanje vina, kisanje mleka itd. in kako druge vrste takih kalij zakrivljajo razne nalezljive in hude bolezni človeka, živali in rastlin. Odkrivali ogromni svet nevidnih mikrobov med nami, je ustvaril Pasteur novo vedo, bakteriologijo imenovano, ki je postala pravi temelj moderne higijene in zdravstvenjstva sploh. Ali praktična in koristna uporaba

novih Pasteurjevih naukov ni bila lahka naloga za one čase; saj so izprva tako odkritja prav malo koga zanimala, ker je ves učenjski svet se preveč tičal v srednjeveškem preziranju vseh prirodnih pojavov. Na veliko srečo je pa doživel kmalu za Pasteurjeve nazore genijalni Anglež, sloveči kirurg edinburški, prof. Jos. Lister in jih skušal takoj pri svojih operacijah dejansko uporabljati. Če res one nevidne kalije iz zraka povzročujejo gnojenje ran in zastrupitve, za katerim navadno umirajo ranjeni, operirani in porodnice, zabranimo takim kalem vsak dostop do onih ran, je stihljal Lister ter razpisoval karbolno raztopino v zraku okoli ran in namakal z njo tudi silice neprodne povere. In res; ta preprosta "antiseptična" metoda je imela prav povojne uspehe; skoro brez gnojenja in brez mrljivosti je ozdravila večino njegovih pacientov! Profesor Lister je po svoji "antiseptični" kmalu zaslovel daleč na okrog, saj se mu je posrečilo odvrti največjo nevarnost "sepsa" ali zastrupitja krvi, ki je do tedaj tako grozno kosila po bolnišnicah. In iz vseh strani sveta so prihajali k Listerju učit se zdravniški antisepti, ki jo zlepa niso verjeli niti po razumni; in v kratkem se je pojavil v kirurških krogih preokret, ki je postal največja blagodat za trpeče človeštvo. In res so bili to pravi čudeži za one čase! Ze preko dolgih dveh tisočletij je bil namreč pozabljen pravilni nauk Hipokratov, da se rane same najbolje celijo. Bogato zdravniško znanje in izkustvo starih narodov se je polagoma in docela porazgubilo tekom srednjega veka; španski zdravnik Peter je bil še vreden, da sede na papežev prestol kot Ivan XXI., a sto let kasneje je sam papež prepovedal duhovnikom pečati se z zdravilstvom; in ranocelstva so se lotevali povsod razni brivci, mazači in izkoriščevalci vsak po svoje; na rane so devali neverjetne nesnage in kvarne zmesi, kakor je to ostalo še v rabi tudi dandanašnji med neukim ljudstvom. Koliko gorja in trpljenja med nesrečnimi ranjenci minuliho stoletij, ko so trumoma umirali na zagnojenih in zastrupljenih radi neprimernih povojev še v vojni 1866!

In prav do pred 60. leti je se prav malenkostna operacija celo pod roko najspretnejšega kirurga dovela čisto do smrtonosnega gnojenja. Takrat je pač le goli slučaj odločeval še o usodi človeka, ker je vse tavallo še v popolni znanstveni temi, in učenjaki so najraje modrovali o slabih zvezdah, zlih duhovih, škodljivih vlogah in pokvarjenih sokovih. V tako mračno ozračje je razpršil Lister svojo antiseptično karbolno kislino in na mah je razkril vso grozno zmotno žalostno minulo: zmerom manj so se mu rane gnojile, vedno redkeje je tresala mrljica na njegovem oddelku, vidno so pomejeli primeri zastrupljenja krvi in skoro ni bilo več nepričakovanih smrti. Pozvali so tedaj Listerja na vseučilišče v London, kralj ga je imenoval za lorda in prvičrat je vstopil zdravnik v pairsko zbornico med najvišje dostojanstvenike in plemiče.

Listerju je bila pač tudi sreča mila, da je nastopal ob času in v krogih, ki so mu bili naklonjeni. To kaj jasno osvetljuje dogodek na Dunaju z nesrečnim Ignacem Filipom Semmelweisom, ogrskim Zidom, ki se ravno ob tej priliki omenja kot značilen "pendant" k Listerjevi slavi. Semmelweis je bil asistent dunajskega porodničarja in že leta 1861. torej pred Pasteurjem in Listerjem, je spoznal, da je za-

strupljenje, na katerem tako pogosto umirajo porodnice, prav isto okuženje, kakor smrtonosno gnojenje ranjencev. In ko mu je umrlo celo tovariš Kolčka na posledica majhne rane, zadobljene slučajno na prstu pri preiskavi umrle porodnice, je stopil odločno pred profesorski zbor in izjavil, da se porodnice okužujejo z nevidnim strupom, ki ga prinašajo zdravniki od drugih bolnikov in od mrljev. Zato svetuje, da se preprosto pristop v porodnišče vsakomur, kdor se ni prej preoblekel in temeljito očiščil. Na poverjenem mu oddelku pa je dal oshajati vse s klorovo vodo in klorovim apnom. Dasi je takrat še posebno slovela dunajska medicinska fakulteta, je dobil Semmelweis v odgovor od profesorjev le nasprotovanje, zasmejan in roganje; nastal je tako hud prepir znanstvenikov, da je Semmelweis moral oditi ostra-močen kot "krivoverec" z Dunaja. Zamaš so se zanj potegovali trije dunajski profesorji iz Češke, znameniti Hebra, Škoda in Rokitsanski. Semmelweiss so le naprej preganjali, da je izgubil še profesuro v Budimpešti in je na zadnje od same žalosti zno-

rel in umrl 1. 1865. v umobolnici kot prava žrtev svojega prepričanja, za katero niso imeli na Dunaju še nikakega razumevanja, a ki se je kmalu za tem izkazalo po zaslugi Listerja povsem pravilno in velja še danes za neporušljivo ugotovljeno! Ne srečnemu I. F. Semmelweissu so postavili pred leti v Budimpešti lep spomenik in njegova tragedija je ovčkovčena tudi v nemškem leposlovju. Po devetih letih vedno uspešnejšega delovanja z antisepti je napisal Lord Lister leta 1874.

(Dalje na IV. strani)

Potrli velike žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl večerj popoldne naš sopro, oče, tati

JAKOB BRATUŽ

pekovski mojster v Gorici v 56. letu svoje starosti. Pogreb predraga pokojnika se bo vršil jutri v četrtek ob 4. uri in pol popoldne mestne bolnišnice v ulici Brigata Pavia.

GORICA, dne 13. aprila 1927. Marija roj. Černigoi, soproga; Rudolf, Marija in Franc, sinovi; Marija roj. Fornazarič, snaha.

Danes ob 5. uri po večmesečni bolezni je preminul sodni nadodničal v pokoju

MIHAEL IVANČIČ

v 79. letu starosti.

Potrli najglobokejša žalosti naznanjamo tudi v imenu ostalih sorodnikov to bridko izgubo vsem prijateljem in znancem. Pogreb predraga pokojnika se vrši na veliki četrtek ob 15. uri.

KANAL OB SOČI, 13. aprila 1927.

Žalujejo ostali.

MALI OGLASI

BERLITZ-SCHOOL Via Fabio Filzi 23, pouk in prevodi v vseh jezikih. 453

ZLATARNA N. Boratti & Figlio, Trst, Corso 47 (lekarne Rova) popravlja, prodaja in kupuje zlato, srebro po posebnih cenah. Govori se slovenski. 393

PLANINI, harmoniji, avtomatični klavirji, novi, zastarani, iz prvovrstnih tovarn. Plačanje na obroke. — Riosa, Trst, Valdivia 24. 286

MLADENIČ, posnan v mestu, vajen tudi konje, se sprejema kot težak. Via Media 12, od 10—12 ali 4—6. 488

POSTELJA se odda. Via Cologna 2, vrata 21. 489

VEČJA HISA, pravkar prenovljena, s hlevom, dvoriščem in vrtom v Krombrija se odda v najem s 1. majem. Pojasniti daje goriska uprava. 490

TRGOVSKI POMOČNIK mešana stroka, samostojna moč želi vstopiti v službo. Pripravljen tudi sprejeti vodstvo kake podružnice. Naslov pod "Zanesljivo" na gorisko upravo. 491

A. MARČ, urarna in zlatarna, Ajdovščina 17, ima v zalogi vsakovrstne švicarske in druge ure, zlato in srebrne predmete. Sprejema v te stroko spadajoča popravila. Prvovrstno delo z najmanjšimi cenami. 493

DVA DEKA, dobrih in poštenih staršev, se sprejmeta za pekovo obrt. Zadrnik Josip, pekarna, Trnovo pri Il. Bistrici. 493

PRODAJALKA, knjigovodkinja, išče primerno službo. Naslov pri tržaškem upravitelju. 494

SORICA, meblirna za eno osebo, se odda. Naslov pri tržaškem upravitelju. 495

KUHARICA, srednjih let, veča v gospodinjstvu, želi službo v župnišču, zavodu ali pri boljši družini v mestu ali na deželi. Naslov pri tržaškem upravitelju. 496

VOJNI OSKODOVANC, ki želijo pospešiti se nenehno, svojčasno predložiti prošnje glede vojne škode in rekvizicije, se lahko obrnejo na konzulski urad, ki se nahaja v Sezani, "Hotel Central", ki se nahaja v Sezani. Omenjen urad daje tudi natančne pojasnila in zavezuje invalidnih vojakov (pokojnikov) invalidnim vdovam šd. Uradne ure: ob delavnikih od 9—12 in od 15—18 pop; ob nedeljah in praznikih od 9—12. 497

Danes ob 5. uri po večmesečni bolezni je preminul sodni nadodničal v pokoju

MIHAEL IVANČIČ

v 79. letu starosti.

Potrli najglobokejša žalosti naznanjamo tudi v imenu ostalih sorodnikov to bridko izgubo vsem prijateljem in znancem. Pogreb predraga pokojnika se vrši na veliki četrtek ob 15. uri.

KANAL OB SOČI, 13. aprila 1927.

Žalujejo ostali.

VOKALNI-INSTRUMENTALNI KONCERT

na Kontovelu prirediti (498)

g. Košta (gosli) in gđ. Košta (solopetje) s spremljevanjem klavirja na velikonočno nedeljo ob 17.45

Začetek boja

s cenami delovskih oblek.....

Jopa, bela, rumena ali modra L 15.95
Obleke (trilz) bele, rumene ali modre " 27.95

Hlače, delavske, pesane modre " 18.95
Hlače, modre, rumene, ali sive " 16.—

Tute " 27.95
Jope za hlače, l. vsia " 31.95

....In z onimi promenadnih oblek
Obleka, popolna, modra " 140.—

Obleka, volnene, modra " 75.—
Kostimi " 25.—

Površniki Gabardine " 120.—
Hlače, volnene, modre " 35.—

Hlače, volnene, modre " 20.—
Jope, volnene, modre " 65.—

Hlače, kratke " 15.—
Ala Città di Trieste

40 Via Carducci 40

— Potrudila se bom, oče, stasoma, — je zašepetala in solze so jo obile.

Nekaj dni po tem pogovoru je grof umrl, a knežinja je zbolela od izmučenja in bolesti. Ko ji je postalo nekoliko bolje, je izjavila, da se povrne na svoje samotno posestvo, toda brat in Antuaneta, pa tudi zdravnik so se odločno protivi tej nameri. Zdravnik je zahteval, da mora Valerija na nekaj mesecev v Italijo, da si popravi pretresene živce in ji nova okolica zbrise obožne vtise sedanjih časov. Dasi prav nerada, se je Valerija končno le udala.

Antuaneta je takoj obvestila o tem Raulu in v kratkem ji je knez odgovoril, da je s posredovanjem nekakega znanca najel na bregu Komskega jezera dve vili, ki sta nedaleč drug od druge; ona, manjša je za Valerijo, v drugi pa se nastani sam, da tuva nad mlado ženo brez njene vednosti ter počaka ugodnega trenutka za spravo.

Ker se Antuaneta zaradi svojega stanja ni mogla podati na potovanje, se je obrnila do neke stare sorodnice, ki jo je Valerija zelo rada imela. Teta Adela, kakor se je imenovala, je bila rade volje pripravljena spremljati knežnjo. Bila je to ena izmed onih starih dobrih devic, ki so na svetu

PRODATA SE dva taksometra v perfektnem stanju v zelo prometnem kraju. Odstopita se tudi koncesija in eventualno garaža. Lepi dohodki. Naslov pri tržaškem upravitelju. 477

BABICA avtorizirana sprejema noseče. Govori slovensko, Slavec, via Giulia 29. 472

BABICA, avtorizirana, diplomirana, sprejema noseče. Adele Emerich-Sbaizero, Farneto 10 (podaljšana Gimnastika), lasna vila, tel 20.64. 468

OSMICA se bo odprla za velikonočne praznike na Trsteniku pri Petelinu.

Oblecite se elegantno!

V prodajalni

VISINTIN

Via delle Torri 2, vogal ulice S. Lazzaro (nasproti cerkva Sv. Antona) najdete veliko izbero izgotovljenih moških oblek od L 100.— naprej.

Velika zaloga tu- in inozemskega blaga

Vaš interes je, da obiščete pred nakupom obuvala staro

ČEVJARNICO VODOPIVEC

TRST, VIA RIBORGO 29

kjer dobite bogato izbero moškega, ženskega in otroškega obuvala navadne in boljše vrste po najnižjih cenah.

Blago in delo prvovrstno; poštene cene. Sprejemajo se naročila po meri in popravila. 362

V dobroznanih skladiščih blaga in izgotovljenih oblek za moške in dečke

„ALLE GRANDI FABBRICHE“

TRST, Corso G. Garibaldi 10 - Tel. 31-21

dobite velikansko izbero sledečega blaga:

OBLEKE, volnene, moške od L 115.— naprej
OBLEKE, " deške " 70.—
OBLEČICE, " sport, deške " 45.—
OBLEČICE, " modre, mornarske " 30.—
Hlače, " moške " 35.—
Hlače, " deške " 25.—

POVRŠNIKI Gabardine, Covercoats ali iz blaga angleš. tipa v vseh barvah " 210.—
ISTI, za dečke " 160.—
PLAŠČI loden, s kapuco, za šolarje " 45.—

Zaloga blaga za moške obleke

toliko za predežo na meter kot kor za naročila po meri z jamstvom dovršnega dela.

Naročila se izvršujejo v naši krojačnici I reda v I nadstropja istega poslopija.

NB. Blago, ki ne odgovarja, tudi ako je naročeno po meri, se zamenja ali pa se vrne denar brez vsakega pridržka.

samo za to, da drugim koristijo. Bila je uslužna, prav nič jezljiva, vesela, zgovorna. Vsi so jo imeli radi in živila je zaporedoma zdaj pri eni, zdaj pri drugi rodbini svojih mnogoštevilnih sorodnikov. Ko ji je Antuaneta zaupala tajno odnosa Raula z ženo in ji povedala, kaj je knezov načrt, je bila vsa vnetja za to in prisegla si je, da napravi, kar bo v njeni moči, da spravi zakonca Teta Adele je rada posredovala pri ženskih in ni mogla prenašati rodbinskih sporov.

Valerija, ki ni slutila, kakšno mrežo so razpredli okoli nje, se je brezbrizno podvrgla vsem ukrepom in ji je bilo popolnoma vseeno, kam jo peljejo.

Dan pred odhodom je knežinja sedela zatopljena v misli in prijateljskem buduarju.

— Ali veš, Feja, — ji je rekla Antuaneta, — moram ti povedati nekaj silno zanimivega. Šla sem od očeta pl. Roteja, da se je Samuel Meier, ali Hugo, kakor se sedaj imenuje, dal krestiti s svojim sinom vred.

— Ali je to mogoče! — je vzkliknila Valerija in se zdrla.

— Ali nisem imela prav, — je rekla Antuaneta, — ko sem govorila, da Samuel... Hotele sem reči, da Hugo ni takšen Jud, kakor so ostali,

P O D L I S T E R

(75)

niti moj otrok mi ne more biti v tolažbo; pri pogledu nanj se mi krči srce in tako sem alaba mati.

— Ne govori tega, Valerije; imaš brata,estro, ki te ljubi in moza, ki hrepeni spraviti se s teboj. Odpri svoje srce spravi in poslušaj, pa ne boš osamljena.

— Ne, oče, — je odgovorila trdo Valerija, — ne morem pozabiti, da me je Raul zavrgel ter vrgel tak madež na mojo čast. In kakšnega pomena naj bo sprava, če bo Amadej stal med nama kot strašna tajna; in jaz ne morem živeti s človekom, ki mi je napravil tako nizko dejanje ter rekel, da je med nama nastal prepaj.

— Ne bodi krivična, hčerka, — je rekel bolnik; — takšno nenavadno strnjenje sumljivih okoliščin je pač lahko moglo spraviti iz ravnotežja naglega, zaljubljenega mladega moza; toda Raul se je zelo izpremenil; ljubezen in vera v tebe nista umrli v njem. To dokazuje njegova nedolga ljubezen do tebe. Ne oddajaj od sebe mira in sreče iz ponosa; obljubi mi, da se boš premagala ter se spravila z Raulom; ko se to zgodi, bom tam srečen. Zaponni si, da je to moja poslednja prošnja

V. I. KRIZANOVSKA:

NEMEZA

ROMAN

Grofovo stanje se je tako naglo slabšalo, da se je želel pripraviti na smrt in sprejel zakramente umirajočih. Naslednjo noč se je zdelo, da umirajoči spi. Valerija je skrla obličje v blazine in tiho jokala, ko je nenadoma začutila, da ji je oče pokolič roko na glavo.

— Ne joči, dete moje, tvoje solze mi tržejo srce, — je zašepetal. — Moje trpljenje in nastopajoča smrt je zaslužena kazen za moje viharosti; zaradi njih sem prišel od premoženje in ob zdravje, zaradi njih si ti prišla od svojega draga hčerka, in to očitanje vesti mi zastruplja zadnje trenutke življenja.

— Ne očitaj si ničesar, oče; ti si želel samo mojo srečo... Bog me kaznuje za mojo neusmiljenost in ostala bom popolnoma osamljena, ker

Govori se slovensko